

eller anden jurist med særlig videnskabelig uddannelse.

Disse regler om Klagerettens sammensætning, hvorefter bl.a. klager over dommers adfærd alene behandles af dommere, er uændrede siden Klagerettens etablering i 1939. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man ved udformningen af ordningen lagde vægt på i sager om klager over dommers adfærd at sikre den størst mulige uafhængighed og sagkundskab (FT-Tidende 1938-1939, Tillæg A, sp. 2956).

Efter Justitsministeriets opfattelse taler det generelle hensyn til at sikre domstolenes uafhængighed ikke i dag afgørende for, at klager over dommers adfærd mv. og sager om disciplinære og visse ansættelsesmæssige skridt mod dommere mv. alene bør behandles af dommere. Samtidig synes det at stemme bedre med nutidig retsopfattelse vedrørende krav om uvilighed mv., at Klageretten også i disse sager sammensættes således, at de 3 dommere suppleres af to personer, der ikke selv er dommere, men som besidder stor indsigt i og viden om retsforhold.

På denne baggrund foreslås det, at Klageretten i alle sager skal bestå af samtlige fem medlemmer. Det indebærer, at de to medlemmer af Klageretten, som ikke er dommere, fremover også skal deltage i følgende sager:

- klager over dommere, retsassessorer, dommerfuldmægtige mv., der henvises til Klageretten fra en retspræsident,
- sager om suspension, disciplinærfølgning og afsked på grund af sygdom af dommere, retsassessorer, dommerfuldmægtige mv.,
- sager i øvrigt om afsked uden afsøgning og om ændring af tjenestested for retsassessorer, dommerfuldmægtige mv., og
- sager om afsættelse af medlemmer af Domstolsstyrelsens bestyrelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2 (ændring af retsplejelovens § 1 a), og bemærkningerne hertil.

3.3. Efter de gældende regler skal en klage over en dommer indgives til Klageretten inden 4 uger efter at klageren er blevet bekendt med det forhold, som giver anledning til klagen, jf. punkt 2.3 ovenfor. Som nævnt er det i Klagerettens praksis antaget, at der ikke er hjemmel til at se bort fra en overskridelse af klagefristen, og en klage, der er indgivet efter udløbet af 4-ugersfristen, afvises således af Klageretten uanset baggrunden for fristoverskridelsen.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør sager om klager over dommere mv. ud fra hensynet til at sikre

den bedst mulige oplysning af sagerne som udgangspunkt behandles snarest muligt, efter at det forhold, der klages over, har fundet sted. 4 uger må efter Justitsministeriets opfattelse som udgangspunkt anses for en passende frist for at overveje, om man ønsker at klage over en dommer.

Den manglende mulighed for, at Klageretten i særlige tilfælde kan se bort fra en fristoverskridelse og behandle en klage, der er indgivet efter udløbet af 4-ugers fristen, kan imidlertid i enkelte tilfælde føre til resultater, der må anses for mindre rimelige. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor en klager på grund af pludselig og alvorlig sygdom først er i stand til at indgive en klage til Klageretten efter udløbet af 4-ugersfristen.

Justitsministeriet finder det på denne baggrund rigtigst, at Klageretten får mulighed for efter en konkret vurdering at se bort fra en overskridelse af den almindelige klagefrist på 4 uger, hvis særlige grunde taler for det. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 (ændring af retsplejelovens § 49, stk. 1), og bemærkningerne hertil. Retsplejeloven indeholder også på andre områder mulighed for at dispensere fra fastsatte frister. Som eksempel kan nævnes retsplejelovens § 147 b, stk. 2, om disciplinærklager over advokater. Efter bestemmelsen kan Advokatnævnet behandle en klage over en advokat, der er indgivet efter klagefristens udløb, når fristoverskridelsen findes rimeligt begrundet.

3.4. Som det fremgår af punkt 2.2 ovenfor, kan Den Særlige Klageret i dag behandle klager over dommere, justitssekretærer, retsassessorer, dommerfuldmægtige og midlertidigt beskikkede dommere.

Ifølge lov nr. 324 af 18. maj 2005 om ændring af udlændingeloven, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og repatrieringsloven finder retsplejelovens regler om Klagerettens kompetence i forhold til dommere tilsvarende anvendelse med hensyn til medlemmer af Flygtningenævnet. Herefter kan Klageretten behandle klager over utilbørligt eller usømmeligt forhold fra et medlem af Flygtningenævnet under udøvelsen af hvervet som medlem af nævnet, jf. retsplejelovens § 49. Klageretten kan endvidere efter retsplejelovens § 49 a træffe afgørelse om afsættelse af et medlem af Flygtningenævnet mod medlemmets ønske på grund af vedvarende åndelig eller legemlig sygdom, og reglerne i retsplejelovens § 50 om suspension af en dommer finder herefter tilsvarende anvendelse med hensyn til et medlem af Flygtningenævnet.

Klageretten kan imidlertid ikke behandle klager over sagkyndige retsmedlemmer, der i medfør af lovgivningen deltager i visse sager med henblik på at supplere rettens juridiske sagkundskab med en fag-